

Ấn Phẩm Số 25-34 | THÁNG 10/2025

ƠN CÀNG THÊM ƠN

(Sáng-thể ký 17)

WWW.TIENGNOICUALETHAT.VN

ƠN Càng THÊM ƠN

Nguyễn Thanh Tuấn

(Sáng-thế kỷ 17)

Chúng ta biết rằng, Áp-ram được ơn kêu gọi của Đức Chúa Trời và ông cũng đã nhận được những lời hứa, những ơn phước tốt đẹp đến từ Ngài. Câu hỏi được đặt ra: Đây có phải là toàn bộ những phần thưởng, những ơn phước mà Đức Chúa Trời muốn ban cho Áp-ram hay không? Chúng ta hãy cùng nhau tìm hiểu Sáng-thế kỷ 17 để trả lời cho câu hỏi này nhé!

NHỮNG ƠN ĐÃ CÓ

Chúng ta biết rằng, cho đến thời điểm này Áp-ram đã có rất nhiều những ơn phước và những lời hứa tốt đẹp đến từ Đức Giê-hô-va. Về ơn phước, Áp-ram đã được Đức Giê-hô-va che chở, bảo vệ trước những kẻ thù nghịch; ông cũng đã được Đức Giê-hô-va ban cho sự giàu có về súc vật, vàng và bạc. Về lời hứa, Áp-ram được nhận những lời hứa vô cùng tốt đẹp và tươi sáng, ông sẽ có một dòng dõi đông như sao trên trời, không thể đếm được. Ông sẽ được ban cho một vùng đất vô cùng rộng lớn làm sản nghiệp. Trong Sáng thế kỷ 15:6 chúng ta cũng được biết rằng Áp-ram đã được xưng công bình, bởi đức tin vào Đức chúa Trời. Ngoài ra, Áp-ram còn được Đức Giê-hô-va ban ơn khi Ngài bày tỏ cho ông biết trước những kế hoạch, dự định của Ngài trong tương lai.

Giờ đây, trong Sáng thế kỷ 17 này khi Áp-ram được chín mươi chín tuổi, thì Đức Giê-hô-va lại hiện đến cùng ông và phán rằng: *“Ta là Đức Chúa Trời toàn năng; người hãy đi ở trước mặt ta làm một người trọn vẹn”*. Chúng ta thấy rằng, Đức Giê-hô-va kêu gọi Áp-ram hãy bước đi làm một người trọn vẹn. Câu hỏi đặt ra là: Làm thế nào Áp-ram có thể bước đi làm một người trọn vẹn trước mặt Đức Giê-hô-va? Câu trả lời đó là Áp-ram hãy tiếp tục đặt đức tin vào Ngài, đức tin để được xưng là công bình.

Mục đích cho sự kêu gọi này của Đức Giê-hô-va đó chính là việc Áp-ram hãy tiếp tục gìn giữ và sống trong những ơn phước mà Ngài đã ban, đã hứa cho ông. Và điều kiện đó là ông phải tiếp tục đặt đức tin nơi Đức Giê-hô-va. Còn về phía Đức Giê-hô-va thì Ngài thể hiện rằng Ngài là một Đấng toàn năng; đủ quyền năng, năng lực để đảm bảo chắc chắn những ơn phước mà Ngài đã hứa cùng Áp-ram.

Câu hỏi được đặt ra: Đây có phải là toàn bộ những ơn phước mà Đức Giê-hô-va muốn ban cho Áp-ram hay không?

“TỔ PHỤ CỦA NHIỀU DÂN TỘC”

Đức Giê-hô-va Lại Lập Giao Ước Cùng Áp-ram

Ngoài những ơn phước và lời hứa mà Áp-ram đã có, Đức Giê-hô-va tiếp tục thể hiện lòng rộng rãi và dư dật đối với ông; khi Ngài lại lập giao ước cùng Áp-ram, Ngài sẽ làm cho ông trở nên “tổ phụ của nhiều dân tộc”. Điều này thể hiện rằng Đức Giê-hô-va sẽ làm cho Áp-ram sanh sản nhiều; làm cho ông thành nhiều nước, và các vua sẽ do nơi ông mà ra. Dòng dõi của Áp-ram sẽ đông vô số và trở nên hùng mạnh. Đức Giê-hô-va cũng sẽ ban cho dòng dõi ông xứ mà ông đương kêu ngụ, tức toàn xứ Ca-na-an, làm cơ nghiệp đời đời.

Thật vậy, điều này được thể hiện qua lời hứa của Đức Giê-hô-va dành cho Áp-ram và Sa-rai. Độ khoảng một năm tới nữa, họ sẽ sanh một đứa trai, đặt tên là Y-sác có nghĩa là “Cười”. Chúng ta thấy từ Y-sác sanh ra Gia-cốp, và Gia-cốp đã sanh ra mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên tạo nên cộng đồng Do Thái ngày nay.

Ngoài ra, Áp-ram trở nên tổ phụ của nhiều dân tộc, còn được nhìn thấy qua việc Đức Giê-hô-va đã nhậm lời cầu xin của ông cho Ích-ma-ên, con trai mình, *“Ta cũng nhậm lời người xin cho Ích-ma-ên. Nay, ta ban phước cho người, sẽ làm cho người sanh sản và thêm nhiều quá bội; người sẽ là tổ phụ của mười hai vị công hầu, và ta làm cho người thành một dân lớn”* (17:20). Đức Giê-hô-va sẽ ban cho Ích-ma-ên thành một dân lớn, và từ Ích-ma-ên sẽ ra mười hai vị công hầu.

Như vậy, theo nghĩa đen hoàn toàn, Áp-ram đã trở nên tổ phụ của nhiều dân tộc qua hai người con trai của ông. Từ Y-sác sanh ra dân tộc Do Thái. Từ Ích-ma-ên sanh ra thế giới Ả-rập mà chúng ta nhìn thấy hiện nay.

Đức Giê-hô-va Đổi Tên Cho Áp-ram Và Sa-rai

Để xác lập giao ước của Ngài cùng Áp-ram, Đức Giê-hô-va đã đổi tên Áp-ram thành Áp-ra-ham; Sa-rai thành Sa-ra. Tên một người thường là do cha mẹ họ đặt và mang một ý nghĩa nhất định đối với cha mẹ và đứa con đó. Cũng vậy, Đức Giê-hô-va đã đổi tên cho Áp-ram và Sa-rai để thể hiện mối quan hệ của Ngài đối với họ (đường như đây là lần đầu tiên trong Kinh thánh thể hiện Đức Giê-hô-va đổi tên cho một ai đó) và những cái tên Ngài đổi mang một ý nghĩa nhất định đối với Ngài và đối với họ.

Áp-ram có nghĩa là “cha cao quý” còn Áp-ra-ham có nghĩa là “cha của nhiều dân tộc”, Sa-ra có nghĩa là “công chúa”. Như vậy, tên của Áp-ra-ham và Sa-ra thể hiện rằng họ sẽ trở nên tổ phụ của nhiều dân tộc, và nhiều nước, nhiều vua sẽ do nơi họ mà ra.

“TA LÀM ĐỨC CHÚA TRỜI CỦA NGƯỜI VÀ CỦA DÒNG DỒI NGƯỜI”

Đức Giê-hô-va Lại Lập Giao Ước Cùng Áp-ra-ham

Đức Giê-hô-va lại tiếp tục ban ơn phước cho Áp-ra-ham, khi lập giao ước cùng ông và cùng hậu tự ông trải qua các đời, ấy là một giao ước đời đời.

Giao ước đó là “Đức Chúa Trời sẽ là Đức Chúa Trời của Áp-ram và của dòng dõi ông”. Lần này, chúng ta thấy rằng Đức Giê-hô-va không chỉ lập giao ước cùng Áp-ram mà còn với hậu tự của ông. Một giao ước cho một mối quan hệ được thiết lập, điều mà trong thế giới cổ đại thường xuyên xảy ra cho việc giao ước, kết ước. Nhưng lần này hoàn toàn đặt biệt vì đây là sự thiết lập một mối quan hệ giữa một Đức Chúa Trời toàn năng, uy quyền, cao cả với một con người bình thường cùng một dòng dõi tầm thường; và mối quan hệ này đặc biệt nữa, đó là được thiết lập mang giá trị đời đời. Trong Sáng thế ký 15:6, Đức Giê-hô-va đã ban ơn phước cho Áp-ram, và ơn phước đó là sự xưng công bình cho ông. Nhưng giờ đây, một ơn phước lớn hơn không chỉ dành cho ông mà còn dành cho con cháu ông đó là mối quan hệ với Đức Giê-hô-va để rồi Ngài sẽ làm Đức Chúa Trời của họ, và họ là dân sự của Ngài.

Đường như, trước và sau Áp-ra-ham chúng ta không thấy ai được kết ước với Đức Chúa Trời cho một mối quan hệ mật thiết và trải dài qua các thế hệ con cháu, hậu tự. Để rồi về sau con cháu của ông luôn tự hào khi nhắc đến họ là dòng dõi của Áp-ra-ham, dòng dõi của những ơn phước, những lời hứa; dòng dõi có mối quan hệ với Đức Chúa Trời và được gọi Ngài là Cha.

Phép Cắt Bì – Dấu Của Giao Ước

Để xác lập và ghi nhớ giao ước của Ngài dành cho Áp-ra-ham và dòng dõi ông, Đức Giê-hô-va đã thiết lập phép cắt bì; cắt bì là cắt bao quy đầu của những người nam. Đức Giê-hô-va đã quy định rất cụ thể và kỹ càng *“Trai qua các đời, mỗi người nam trong vòng các người, hoặc sanh đẻ tại nhà, hoặc đem tiền ra mua nơi người ngoại bang, chẳng thuộc về dòng giống người, hễ lên được tám ngày rồi, đều phải chịu phép cắt bì. Chớ khá bỏ làm phép cắt bì cho ai sanh tại trong nhà người, hay đem tiền ra mua về; sự giao ước của ta sẽ lập đời đời trong xác thịt của các người vậy”* (17:12-13).

Ngoài ra, hậu quả cho những ai không làm phép cắt bì cũng được Ngài chỉ rõ *“Một người nam nào không chịu phép cắt bì nơi xác thịt mình, sẽ bị truất ra khỏi ngoài dân sự mình; người đó là kẻ bội lời giao ước ta”* (17:14).

Tất cả những điều này cho chúng ta thấy rằng, Đức Chúa Trời xem trọng và nghiêm túc cho mỗi quan hệ này.

Áp-ra-ham Đồng Ý Với Giao Ước

Vì đây là giao ước của mỗi quan hệ, nên đòi hỏi phải có sự đồng thuận từ hai phía. Về phía Đức Giê-hô-va, Ngài đã thể hiện rõ ý muốn của Ngài là “ta làm Đức Chúa Trời của người và của dòng dõi người” và Ngài cũng đã khẳng định thêm một lần nữa “Vây, ta sẽ làm Đức Chúa Trời của họ” (17:8b). Về phía Áp-ra-ham, ông phải chọn đồng ý hoặc không đồng ý. Và chúng ta thấy rằng, Kinh thánh đã thể hiện rất rõ, chi tiết và nhấn mạnh đến hai lần trong câu 23 và 27, cho việc Áp-ra-ham đồng ý. Khi chánh trong ngày đó, Áp-ra-ham đã làm phép cắt bì cho mình và những người nam trong nhà mình, y như lời Đức Chúa Trời đã phán dặn *“Chánh ngày đó, Áp-ra-ham bắt Ích-ma-ên, con trai mình, và hết thấy các người nam trong nhà, hoặc sanh tại đó, hoặc đem tiền ra mua về, mà làm phép cắt bì cho, y như lời Đức Chúa Trời đã phán dặn”* (17:23).

Chúng ta thấy rằng, một Đức Chúa Trời quyền năng muốn có mỗi quan hệ với loài người, và Ngài cũng đầy tình yêu thương đến nỗi tôn trọng sự lựa chọn của loài người chúng ta.

BÀI HỌC

Qua đây, chúng ta nhìn thấy quá khứ, hiện tại, tương lai của cuộc đời Áp-ra-ham được bao bọc bởi những ơn phước dồi dào, dư dật của Đức Chúa Trời. Và ơn phước lớn nhất mà ông có được đó là mỗi quan hệ mật thiết với Ngài, khi Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời của ông và của dòng dõi ông. Giống với Áp-ra-ham, chúng ta được Đức Chúa Trời kêu gọi vào trong mỗi quan hệ với Ngài, Ngài đã chìa tay ra kêu gọi chúng ta. Liệu rằng chúng ta có sẵn sàng bước vào mỗi quan hệ với Ngài, để Ngài là Đức Chúa Trời của mỗi chúng ta hay không? Liệu rằng chúng ta có muốn sống động trong mỗi quan hệ với Ngài để nhận lấy những ơn phước dồi dào, dư dật hay không? Câu trả lời nằm ở mỗi người trong các bạn.

(Kinh thánh là thật!)

MỘT SẢN PHẨM PHÁT HÀNH HẸNG THẮNG CỦA VBI PRESS

Tổng Biên Tập: Nguyễn Thanh Tuấn

Phó Biên Tập: Trần T. Hồng Ngọc

MỌI ĐÓNG GÓP XIN LIÊN HỆ: lienhe@vbi.edu.vn

090-999-1033—A. Tuấn—www.vbi.edu.vn

ẤN BẢN ĐIỆN TỬ PHÁT HÀNH TẠI: www.tiengnoicualetat.vn

“Ấy là Ngài mà chúng tôi rao giảng, lấy mọi sự khôn ngoan răn bảo mọi người, dạy dỗ mọi người, hầu cho bày tỏ mọi người trở nên trọn vẹn trong Đấng Christ ra trước mặt Đức Chúa Trời.” (Cô-lô-se 1:28)

